

РЕШЕНИЕ

№ 1512

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **11665** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 28. 10. 2013 г. по НАХД № 7237 / 2013 г., Софийски районен съд, НО, 7 състав, е отменил наказателно постановление (НП) № 0069 от 12. 02. 2013 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма], [населено място], за нарушение на чл. 326а от Закона за електронните съобщенията /ЗЕС/, във вр. с чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, е наложена имуществена санкция в размер на 60 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от пълномощника на КРС, с която се моли същото да бъде отменено и да се потвърди издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, чрез постъпили писмени бележки по същество на спора, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита подадената касационна жалба за основателна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите М. Б. и А. М. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция са ангажирани единствено доказателства от страна на КРС за влезли в сила други наказателни постановления на [фирма] за същото нарушение, обуславящи налагането на по-голяма по размер имуществена санкция.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на районния съд.

Констатирано е, че на 09. 05. 2012 г. в [населено място], Х. К. Д. –абонат на мобилен телефонен номер [ЕГН], предоставен му от [фирма], е подал в магазин на [фирма] заявление за пренасяне на използвания от него мобилен телефонен номер. На 10. 05. 2012 г., приемащия доставчик (Б.) е изпратил заявление за пренасяне до даряващия доставчик ([фирма]), получено от последния в същия ден. На 14. 05. 2012 г. [фирма] е уведомило [фирма], че отказва пренос на заявения номер, като причина за отказа е посочено-дължи неустойки.

Нарушението е установено във връзка с подадена жалба, като за констатираното нарушение е съставен АУАН № С-321 от 14. 08. 2012 г., връчен на същата дата на пълномощник на дружеството.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление, в чиято обстоятелствена част е възпроизведена фактическата обстановка, изложена в АУАН.

При тези данни настоящият състав счита, че районния съд е формирал правилни правни изводи относно несъответствието на издаденото наказателно постановление с приложимия материален закон.

На основание чл. 326а от ЗЕС, който наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

Правилно е установено от СРС, че съгласно чл. 30, ал. 1, т. 5 от Функционалните спецификации (в действащата към този момент редакция), даряващият доставчик може мотивирано да откаже преносимост на номер/номера пред приемащия доставчик, когато не са заплатени до деня, предшестващ датата, определена за прозорец на преносимост, всички дължими суми, свързани с предсрочно прекратяване на срочни договори с даряващия доставчик и/или такива за лизинг на крайни устройства или оборудване, пряко свързани с пренесения номер и услугите, ползвани чрез него.

В хода на административнонаказателното производство е безспорно установено, че потребителят е подал заявление за пренос на мобилен телефонен номер, но е отказан такъв пренос с мотив, че има начислени неустойки от прекратяването на срочен договор. По делото е представено копие от този договор от страна на доставчика, като на основание т. 5.2 от същия, преди изтичането на срока му, няма право да прекратява договора, освен след заплащане на дължимата неустойка.

Съдът счита за неоснователно позоваването в касационната жалба на разпоредбата на чл. 226, ал. 6 от ЗЕС, предвиждаща, че независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на

предприятието, предоставящо услугите.

В случая не е имало пречка за промяна на предприятието, при условие, че потребителят е заплатил дължимите неустойки. Към момента на подаване на заявлението за пренос на номер – 09. 05. 2012 г., нормата на чл. 30, ал. 1, т. 5 от Функционалните спецификации, е била действаща, поради което правилно на това основание е отказано преноса на заявения номер.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно, обосновано и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 28. 10. 2013 г. по НАХД № 7237 / 2013 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 7 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.